

Житие на свети преподобномъченик Андрей Критски

През време на иконоборчестата ерес на остров Крит живял един пустинножител на име Андрей. До него стигнал слух, че светите икони били подложени на поругание и че техните защитници били осъждани на страдания и мъки. Ереста била завладяла и императорския двор в Константинопол. Цялата Византийска империя била на кръстопът – за или против иконите.

Св. Андрей решил да отиде в Цариград с намерение да отклони император Константин V Копроним (741-775 г.) от иконоборческата ерес. Мислел изобщо да го избави от нечестивите му действия, насочени срещу иконопочитанието. Всичко, което той видял по пътя, още повече възпламенило неговата ревност.

Най-уважаваните епископи били изпращани на заточение. Тъмниците били пълни със затворници. Навсякъде се чувало за всекидневни изтезания и смъртни присъди. Навсякъде иконопочитателите били в немилост.

Сърцето на Андрей пламнало от негодувание. Като пристигнал в Цариград, той отишъл веднага в църквата "Св. Мамант", където тогава бил императорът. Промъкнал се през огромната тълпа, явил се пред императора и почнал смело да го укорява:

- За какво се наричаш християнин и служител Христов, щом се смееш на изображенията на Спасителя и угнетяваш неговите предани служители?

Войници хванали пустинника, изтеглили го вън от църквата и почнали да го бият. Но императорът ги спрял и заповядал да доведат Андрей при него в двореца.

Като се явил в двореца, императорът го запитал:

- Как се реши да ме злословиш така дръзко? От безумие ли стори това, или от желание да станеш известен?

- Ни от едното, ни от другото, но от ревност към Бога – отговорил Андрей. – Аз чух за пакостната ерес, която тъпче светите икони, и дойдох отдалече, за да те убедя да спре гонението на православните люде или да умра за Спасителя Христос.

Императорът нарекъл идолопоклонство честта, която се въздава на иконите. Пустинникът безбоязнено му възразил, като доказал, че честта, въздавана на иконата, се отнася към лицето, което е изобразено на нея. И продължил:

- Защо наказваш със смърт оня, който не указва нужното уважение на царските статуи и изображения? Ти искаш да бъдеш почитан в твоите изображения, а забраняваш да се почита Христос Бог в Неговите изображения!

Императорът се разгневил и заповядал на придворни служители жестоко да бият тоя скромн отшелник. Заплашил го със смърт, ако не се откаже от иконопочитанието.

Изпод ударите св. Андрей говорил внушително на императора:

- По-добре е ти да се откажеш да се въоръжаваш против Църквата и да преследваш верните Христови служители, отколкото да очакваш аз да се отрека от Христа Господа в неговите изображения!

Заредили се все по-жестоки мъчения. Извели пустинника на площада и го замеряли с камъни. Полумъртъв го затворили в тъмница.

Православни се събрали около него в тъмницата и изразили уважение и любов към него като мъжествен страдалец за истината. Той ги наставлявал и укрепявал в благочестието.

Императорът научил за тая среща и заповядал отново да мъчат пустинника. Завели го на мястото на наказанието. Един от еретиците се нахвърлил върху него с брадва и го убил.

С молитва св. Андрей предал душата си на Бога (767 г.).

Двадесет години след блажената кончина на преподобномъченика Андрей Критски иконоборството било осъдено от Седмия вселенски събор. Православието възтържествувало над всички ереси (787 г.).

В същия ден се празнува и паметта на Св. пророк Осия, който проповядвал в Израилското царство, когато пророк Исаия пророчествувал в Юдея.

© Жития на светиите. Синодално издателство, София, 1991 година, под редакцията на Партений, епископ Левкийски и архимандрит д-р Атанасий (Бончев).

Забележка: Свети преподобномъченик Андрей Критски да не се смесва със свети Андрей, архиепископ Критски, празнуван на 4 юли.

източник: www.pravoslaviето.com